

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3956/2020
27.01.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Драгица Младеновић, адвокат из ..., против туженог-противтужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник Горан Цветковић, адвокат из ..., по тужби ради предаје у посед и по противтужби ради утврђења својине, одлучујући о ревизији туженог-противтужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 6029/18 од 11.06.2019. године, у седници одржаној 27.01.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог-противтужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 6029/18 од 11.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 6029/18 од 11.06.2019. године, ставом првим изреке, укинута је пресуда Основног суда у Лесковцу П 933/16 од 11.07.2018. године. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено да је тужени заузео део парцеле тужиоца кп ... у КО ... и то са југоисточне стране у ширини од 40цм и у дужини од 5,5м и на заузетом простору бесправно саградио бетонски зид ширине 30цм и у дужини од 5,5м и висини 0,50цм и два метална стуба, те да је наложио туженом да описани заузети простор уступи тужиоцу и уклони бетонски зид и металне стубове. Ставом трећим изреке, одбијен је противтужбени захтев којим је тражено да се утврди да је тужени власник источног дела кп ... КО ... почев од северозападног дела куће туженог а према северу у дужини од 5,5м и ширини од 0,40м што је тужилац дужан да призна туженом. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 206.680,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Против правноснажне пресуде другостепеног суда, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Испитујући побијану одлуку применом члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 3. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14 и 87/18), Врховни касациони суд је оценио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Нема ни битне повреде из члана 374. став 1. у вези са чланом 8. ЗПП на коју се указује у ревизији, с обзиром да је другостепени суд све изведене доказе ценио савесном и брижљивом оценом сваког доказа засебно, свих доказа заједно и на основу резултата целокупног поступка.

Према утврђеном чињеничном стању, након одржане главне расправе пред другостепеним судом, на ком је заснована побијана одлука, тужилац је власник кп ... КО ..., на месту званом „...“ површине 24а и 39квм, уписане у ЛН ... КО ..., а тужени власник кп ... уписане у ЛН ... КО ..., по основу наслеђа иза смрти ВВ који је преминуо ...2014. године. Парцеле странака се граниче и то западни део плаца тужиоца са источним делом плаца туженог. Између њихових плацева налазила се тужиочева ограда од непечених цигала са темељом од камена и стрејом окренутом према плацу тужиоца. Тужени је ангажовао мајсторе за извођење радова на овом делу простора постављајући металне стубове ради изградње ограде од бетона. Тужилац је видео туженог када је са радником уклањао стару ограду - зид и поставио бетнски парпет и спојио простор између металних стубова, чему се противио и његов зет. Земљу ограде од тугли која је пала у његов део плаца пребацио је у плац тужиоца. Тужилац је приговарао туженом да му не заузима део парцеле а када је тужени порушио туглени зид и сам га је опоменуо. Између странака је било расправе односно противљења поводом постављања стубова и парапета. Туженом је било познато да је извршио заузеће али је имао намеру да руши тај део. Услед рушења ограде од тугле, дана 14.09.2009. године, тужилац је истог дана ангажовао овлашћеног геометра ради успостављања међних линија. Према записнику о извршеном увиђају - вештачењу вештака геодезије од 14.09.2009. године на лицу места, у присуству граничара, успостављена је међна линија између кп ... и кп ... тако што су граничне тачке обележене дрвеним кочевима. Бетонски зид са два метална стуба, који је изградио тужени налази се на парцели тужиоца и удаљен је од катастарске међне линије 10цм, његова дебљина је 30цм и дужина је 5,5м а висина 0,50цм.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања другостепени суд је правилном применом материјалног права одлучио усвајањем тужбеног захтева и одбијањем противтужбеног захтева уз основан закључак да на страни туженог нису испуњени услови за стицање својине одржајем у смислу члана 72. у вези члана 28. став 4. Закона о основама својинскоправних односа услед чега је тужени у обавези да тужиоцу преда заузети део парцеле у посед уз уклањање постављене бетонске ограде применом члана 37. Закона о основама својинскоправних односа.

Ревизијом се неосновано указује на погрешну примену материјалног права у односу на оцену испуњености услова за стицање својине туженог на заузетом делу парцеле тужиоца применом 72. у вези члана 28. став 4. Закона о основама својинскоправних односа.

Према члану 28. став 4. Закона о основама својинско правних односа- ЗОСПО, („Службени лист СФРЈ“, бр.6/80, 36/90, „Службени лист СРЈ“, бр.29/96, „Службени

гласник РС", бр.115/2005), прописано је да савестан држалац непокретне ствари на коју други има право својине стиче право својине на ту ствар одржајем протеклом 20 година. Према члану 72. ЗОСПО државина је савесна ако држалац не зна или не може знати да ствар коју држи није његова, при чему се савесност државине претпоставља. Чланом 30. став 2. истог закона прописано је да се у време потребно за одржај урачунава се и време за које су претходници садашњег држаоца држали ствар као савесни и законити држаоци, односно као савесни држаоци, а ставом 3. истог члана да се на прекид односно застој одржаја сходно примењују одредбе закона о прекиду односно застоју застарелости. Дакле, при урачунавању времена потребног за стицање својине на непокретности путем одржаја нужно је да је и правни претходник садашњег држаоца за све време био савестан што би било у складу са чланом 28. став 4. и чланом 30. став 2. ЗОСПО. Уколико правни претходник држаоца није имао савесну државину за садашњег држаоца би тек од смрти његовог правног претходника текао нови рок за одржај, а уколико је правни претходник држаоца имао савесну државину, несавесност садашњег држаоца би свакако прекинула рок за одржај у складу са чланом 30. став 3. истог Закона.

Наиме, у конкретном случају претпоставка савесности државине туженог је оборена (његова државина је несавесна). Тужени је знао да је заузео део парцеле тужиоца постављањем спорне оgrade ван међне линије у границама и мерама које су утврђене вештачењем. Утврђено је и да се тужилац таквом грађењу успротивио и да су претходно обе странке биле присутне када је изласком геометра на терен установљено заузеће парцеле тужиоца постављањем бетонске оgrade од стране туженог. Тужени је постао несавестан од тог момента односно 2009. године, јер је знао да је заузео део парцеле чији је власник тужилац, па одржајем није могао стећи својину на заузетом земљишту.

С тим у вези, супротно наводима ревизије, код утврђене несавесности државине туженог, указивање ревизије на квалитет државине правних претходника туженог у периоду до 2009. године је без утицаја на другачије одлучивање у овој правној ствари. Евентуално утврђење (савесне) државине правних претходника туженог не би могло водити урачунавању у време поребно за одржај туженом који је несавестан држалац, па тиме ни довести до другачијег исхода ове правне ствари сагласно члану 28. став 4. и члану 30. ЗОСПО.

Имајући у виду све до сада наведено, Врховни касациони суд налази да је правилан закључак другостепеног суда да тужени није био савестан у смислу члана 72. ЗОСПО па није ни могао стећи својину одржајем позивом на члан 28. став 4. ЗОСПО. С`друге стране, тужилац је власник заузетог дела земљишта па стога у смислу члана 37. ЗОСПО основано тражи да му тужени тај заузети део преда у посед.

Из наведених разлога, применом члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић